

16. júla 2020

Katarína videla v Hostii Ježišovu tvár

Srdce sv. Vincenta viac nevidela. Stalo sa niečo iné. Cez svätú omšu sa hostia zrazu stala priesvitnou ako závoj. Katarína videla v hostii živého Pána Ježiša. Nevidela ho len vtedy, keď začala pochybovať- ako jej to radil spovedník. Bol to len klam? Keď sa začala modliť, znovu videla Toho, ktorý sa skrýva v Hostii. Nebol to sen, bol to mystický prístup k realite. (Treba vysvetliť, že sväté omše sa slúžili „pod vyložením“. Kňaz slúžil sv. omšu obrátený chrbtom k ľudu, ale Eucharistia bola počas celej omše v monstrancii vystavená na vyvýšenom mieste, na tróne nad bohostánkom, takže ľudia adorovali Eucharistiu počas celej omše.) V nedeľu Najsvätejšej Trojice, 6. júna 1830 bolo videnie tmavé – ako srdce sv. Vincenta pred dvomi mesiacmi. *„Videla som Pána Ježiša ako Kráľa s krížom na prsiach v Oltárnej sviatosti. Bolo to cez sv. omšu pri čítaní evanjelia. Zdalo sa mi, že kríž sa spustil k nohám Pána Ježiša. Zdalo sa mi, že Pán Ježiš bol zbavený všetkých ozdôb. Všetko padlo na zem.“* Katarína rozlišovala dobre videnie a jeho aplikáciu na starého kráľa. *„Ťažko je to vysvetliť. Mala som dojem, že pozemský kráľ bude zvrhnutý z trónu a olúpený o svoj kráľovský odev.“* Pokúsila sa zveriť svoje myšlienky otcovi Aladelovi. Nepochodila. Nebo jej však stále dávalo znamenia.

V seminári bola šťastná. Duchom prebývala v nebeských predsieňach, a predsa statočne zametávala dvor aj spálne. Program v seminári bol presne rozvrhnutý. Vyučovanie sa striedalo s modlitbami a so zadelením do úradov: 1. úrad: štopkanie seminárskeho prádla; 2. šitie seminárskeho prádla; 3. štopkanie prádla sestier; 4. šiť nové prádlo pre zaoblečené sestry; 5. opravovať pančuchy; 6. upratovanie 9 spální; 7. služba pri nemocných seminárskych sestrách; 8. zametanie a poriadok na dvore; 9. práca v kuchyni; 10. služba v jedálni; 11. práca v záhrade; 12. šitie svätých šiat; 13. šitie seminárskych šiat. 14. poriadok vo veľkom seminári; 15. poriadok v malom seminári; 16. služba v kaplnke... Seminárok/noviciiek/ bolo mnoho, každá skupina bola početná. Sestry jednotlivých úradov sedeli vždy pospolu a mali zvolenú jednu prvú úradníčku, ktorá zadelovala prácu. Žiadna sa cez rekreáciu nesmela rozprávať so sestrou z iného úradu. Raz bola v jedálni Katarína tak zahĺbená, že sedela nad plným tanierom a vôbec nejedla. Sestra Cailhot, tretia direktorka ju oslovila: „Sestra Labouré, máte videnie?“ Sestra direktorka to povedala nič netušiac. Bola to zaužívaná forma napomenutia za roztržitosť. Katarína roztržitá nebola. Začala s chuťou jesť, akoby sa nič neprihodilo. Viackrát ju už nemuseli napomínať. Nikto z predstavených ani netušil, čo ona prežíva. Katarína Labouré, svätica mlčania, je naozaj malou v očiach ľudí, ktorí všetko hodnotia len podľa lesku. Z bežného pohľadu nebola nijako výnimočná. Lenže, ak sa na jej život zahľadíme bližšie, môžeme zostať až šokovaní nad jej neobyčajnou jednoduchosťou a úžasnou túžbou po Bohu, po Svätej Panne, po svätom Vincentovi a po chudobných.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“